

Kjøbenhavns Kommune købte $\frac{1}{4}$ af Terrainet for samme Pris, for hvilken de øvrige $\frac{3}{4}$ solgtes til private. Der spørger jeg: Er der Mening i, at Kjøbenhavns Kommune skal have denne Ejendom til 5 Mill. skattefri, medens de 3 ved Siden af liggende Ejendomme skulle betale Skat af 5 Mill. Kr.s Værdi? Det var mit Eksempel. Den ærede Minister kan ikke paastaa, at der er kommunal Interesse forbunden dermed af anden Art end den mulig at tjene Penge.

Finansministeren (C. Hage): Atter dette viser, hvor umuligt det er at trække en holdbar Grænse. Det ærede Medlem erkender nu, at hvis Kommunen overtager det hele Terrain, kan der være Tale om, at det sker i kommunalt Øjemed. Men hvis den kun overtager $\frac{99}{100}$, hører det kommunale Øjemed da op? Hvis ikke, hvordan gaar det saa, naar det kun er $\frac{98}{100}$, $\frac{97}{100}$ eller $\frac{96}{100}$; der overtages? Hvor skal Grænsen trækkes? Det er ganske umuligt at opstille nogen holdbar Distinktion.

N. Andersen: Grænsen kommer ganske simpelt der, hvor det siges i Forslaget, den skal være. Der tales om kommunale Ejendomme, og Anlæg i det Omfang, hvori de anvendes til Fyldestgørelse af kommunale og andre almennyttige Formaal. Det vil altsaa komme an paa et Skøn, som Skyldraadet nødvendigvis maa foretage, ikke alene her over for kommunale Ejendomme men ogsaa over for andre. Skyldraadet maa jo benytte et Skøn, ellers bliver det ganske umuligt at gennemføre Loven. Jeg fastholder fremdeles, at det ikke vil blive nogen vanskeligere Opgave for Skyldraadet at trække Grænsen mellem skattepligtig og ikke skattepligtig kommunal Ejendom end dem, det i mange andre Tilfælde vil faa at løse.

Finansministeren (C. Hage): Lovens Anvendelse kan komme til at bero paa et Skøn i det enkelte Tilfælde, men de Regler, Loven giver, bør ikke være afhængige af et Skøn. Det bør være faste, bestemte Linier, som drages; der bliver i Praksis endda nok tilbage, som kommer til at bero paa et Skøn.

Ousen: De Udtalelser, som ere faldne fra den højtærede Minister om det Ændringsforslag Nr. 14, hvortil jeg er Medforslagsstiller, have i det væsentlige ikke været overbevisende for mig. Jeg tror

fremdeles, at det vil være rigtigt, at vi ændre Forslaget i den Retning, som er antydnet ved dette Forslag, men da jeg efter de faldne Udtalelser er aldeles overbevist om, at der ikke er noget Haab tilbage for os om at faa Ændringsforslaget vedtaget, skal jeg paa Medforslagsstillernes og egne Vegne tillade mig at tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 14 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Thomas Larsen: Det er kun for at rette en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Bælum, jeg har ønsket Ordet. Det lange Foredrag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds nu for vistnok tiende Gang holdt for os, og som vi alle sammen kunne udenad, skal jeg aldeles forbigaa. Det vil ikke blive til noget som helst at blive ved med at drøfte en Valgreform her under Skattelovsbehandlingen. Jeg vil altsaa kun fremsætte en Bemærkning til det ærede Medlem for Bælum i Anledning af det Forslag, som det ærede Medlem for Ringsted har stillet, og som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds har optaget. Det ærede Medlem for Bælum sagde, at jeg havde taget fejl. Det er urigtigt at sige, at de Ejendomme, som vare fritagne ifølge Loven for Bygningsafgift, ogsaa skulle være fri for Ejendomsskyld. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg har fuldstændig Ret i min Opfattelse, og jeg skal søge at forklare dette yderligere. Jeg forstaar meget godt, at naar det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) har stillet Ændringsforslag, er det for at faa Lejlighed til at pege paa et Punkt, som han mente var et svagt Punkt i Skattelovene, men ganske sikkert ikke for at fastholde Ændringsforslagene i denne Affattelse. Det lader sig nemlig slet ikke gøre. Jeg gaar atter ud fra det Tilfælde, jeg tidligere har nævnt. En Landbruger, som tillige er Haandværker, har en Ejendom, som er 12,000 Kr. værd. Ved Siden af sit Landbrug driver han ogsaa af og til Haandværk, og som Følge deraf skulde han ifølge den bestaaende Lov svare Bygningsafgift. I Henhold til den bestaaende Lov kunde han, naar han havde den overvejende Del af sine Indtægter af Landbruget, søge Fritagelse for Halvdelen af Bygningsafgiften. Det, der skete, da vi gennemførte Lovforslaget om Bygningsafgift, var jo, at vi